

จรรยาบรรณของผู้ประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

By ดร. ประสงค์ ธาราไชย

การศึกษา วศ.บ. (เกียรตินิยมอันดับ 2) จุฬาลงกรณ์ฯ

M.Eng. (A.I.T.)

วศ.ด. (กิตติมศักดิ์) ม.รามคำแหง

ตำแหน่งปัจจุบัน

ประธานกรรมการ บจก. โปรเจค แพลนนิ่ง เซอร์วิส (PPS)

บจก. พีพีเอส ดีไซน์ (PPSD)

ประธานกรรมการจรรยาบรรณ (สมัยที่ 7) สภาวิศวกร

ประสบการณ์ทำงาน

ด้านบริหารและควบคุมการก่อสร้าง (40 ปี - พ.ศ. 2553

- โครงการก่อสร้างอาคารไบฮายทาวเวอร์ 1,2
- โครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าใต้ดิน สายสีน้ำเงิน

ด้านสังคม

- นายวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยฯ (พ.ศ. 2551 -2553)
- เลขาธิการ วสท. (ปี พ.ศ. 2543-2546)
- เลขาธิการสภาวิศวกร (ปี พ.ศ. 2546-2549)

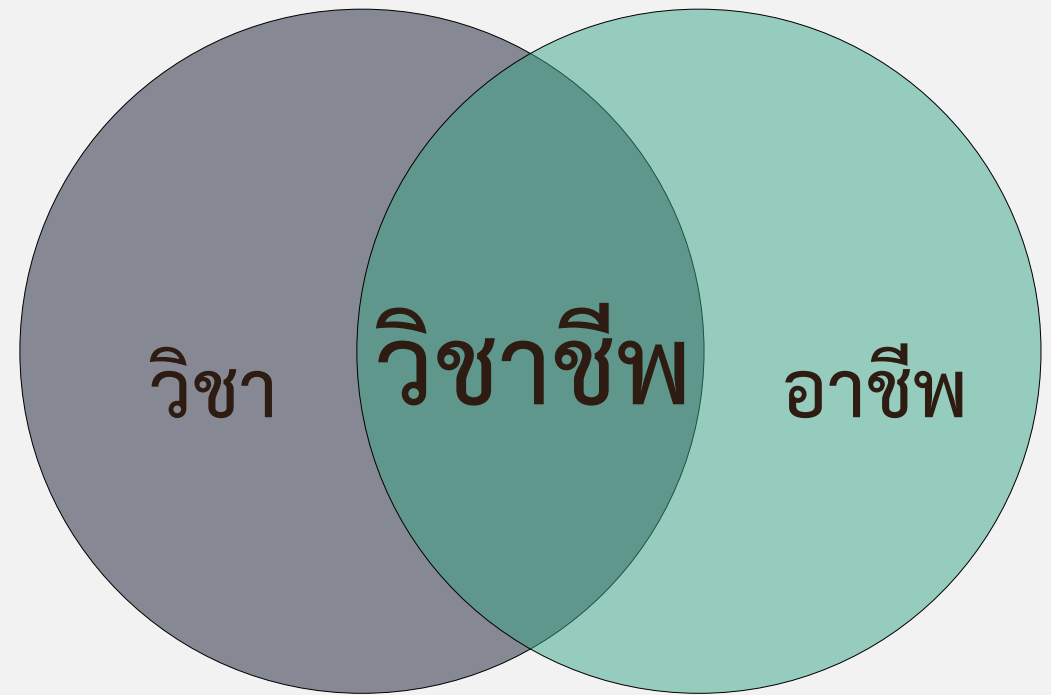
ด้านวิชาการ

- หนังสือรายละเอียดเหล็กเสริมงานคอนกรีต
- คู่มือรายการตรวจสอบงานก่อสร้าง
- ประสบการณ์งานช่าง - รหัส การบริหารโครงการ

นายประสงค์ ธาราไชย
ประธานกรรมการจรรยาบรรณ

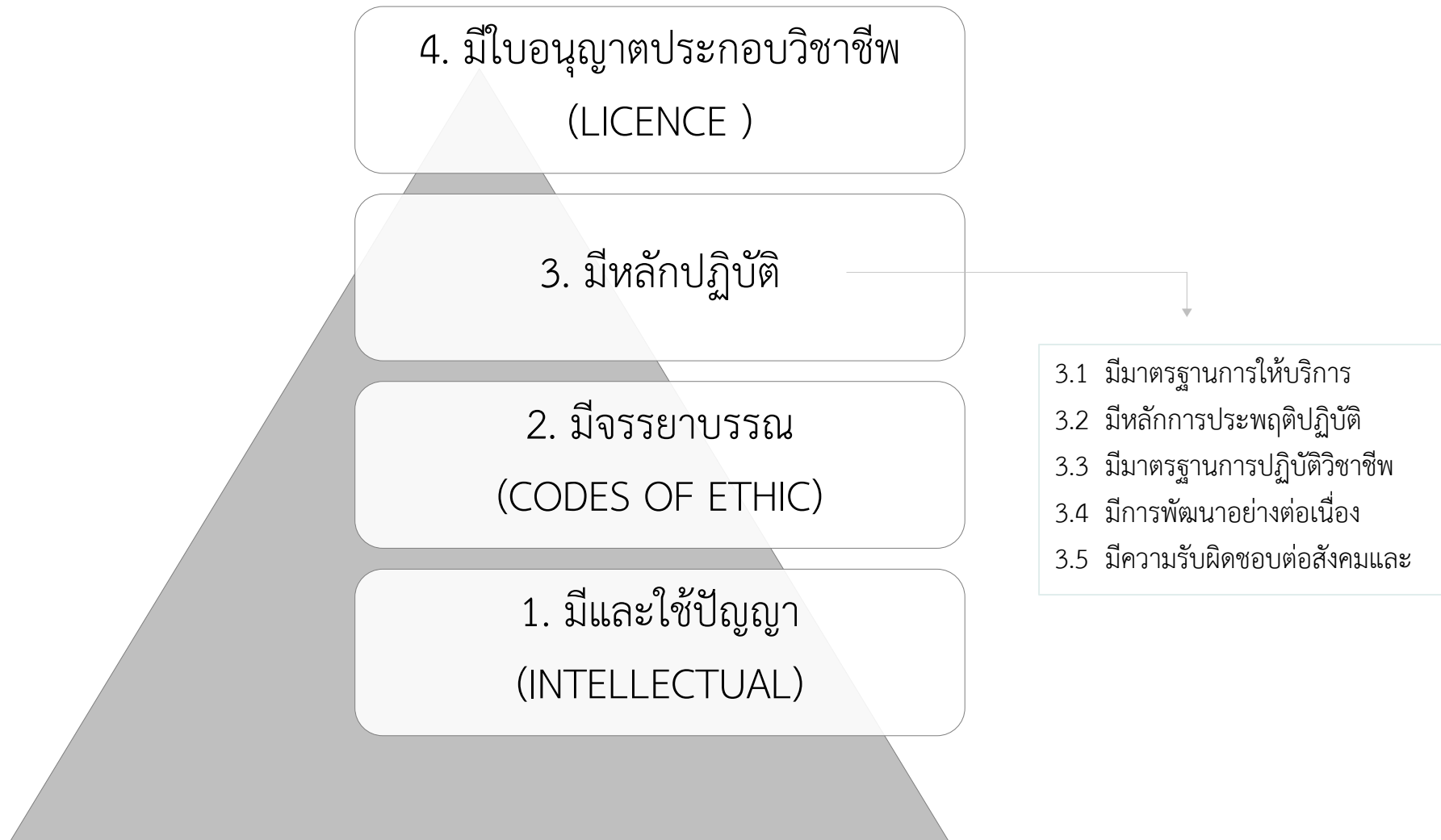
การประกอบ วิชาชีพอะไร ?

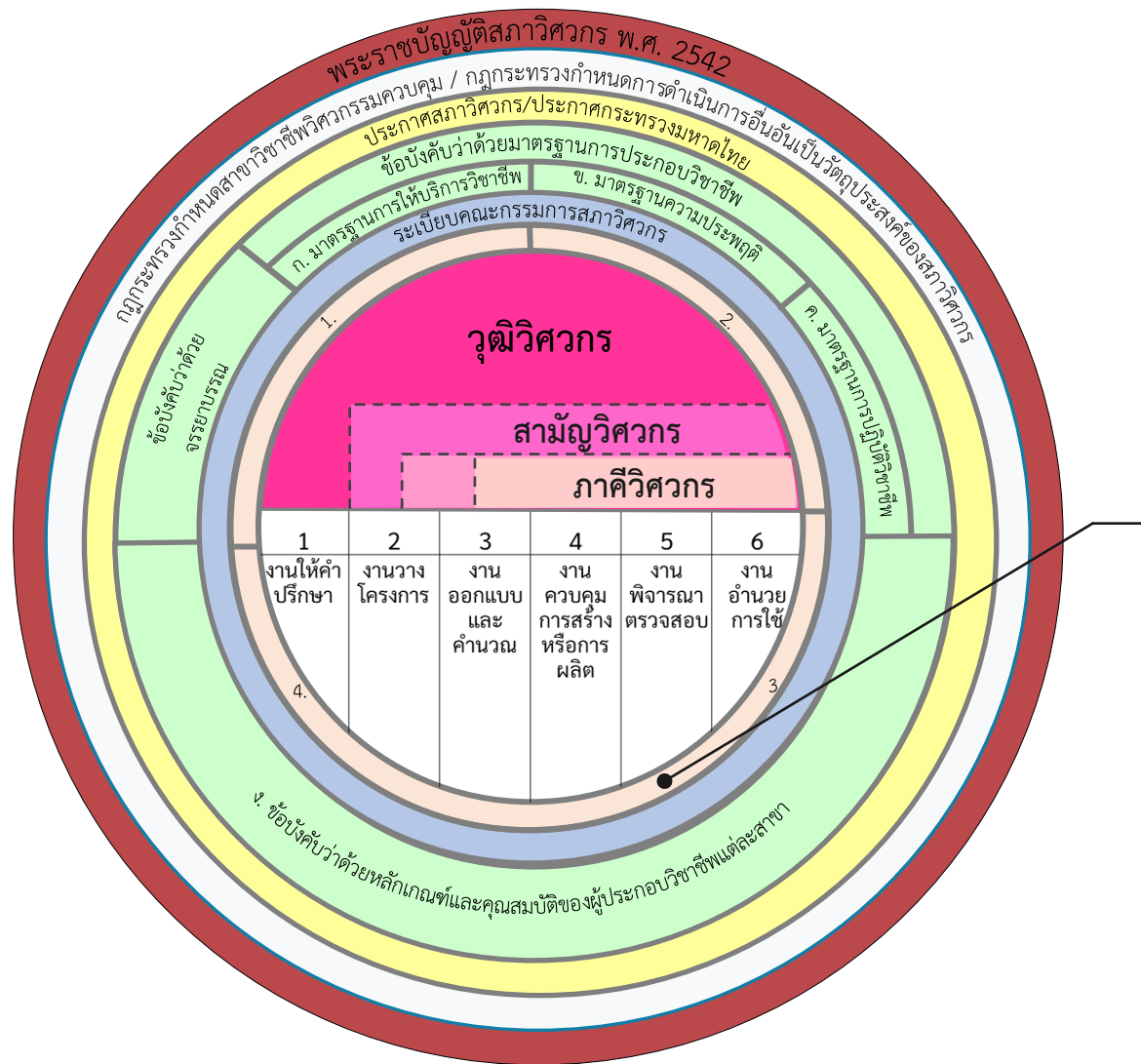

“วิชาชีพ” ไม่ใช่การประกอบอาชีพธรรมดา
แต่เป็นการประกอบอาชีพด้วย “วิชา”

จึงมีเพียงบางอาชีพเท่านั้น
ที่ถือว่าเป็น “วิชาชีพ”

ควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

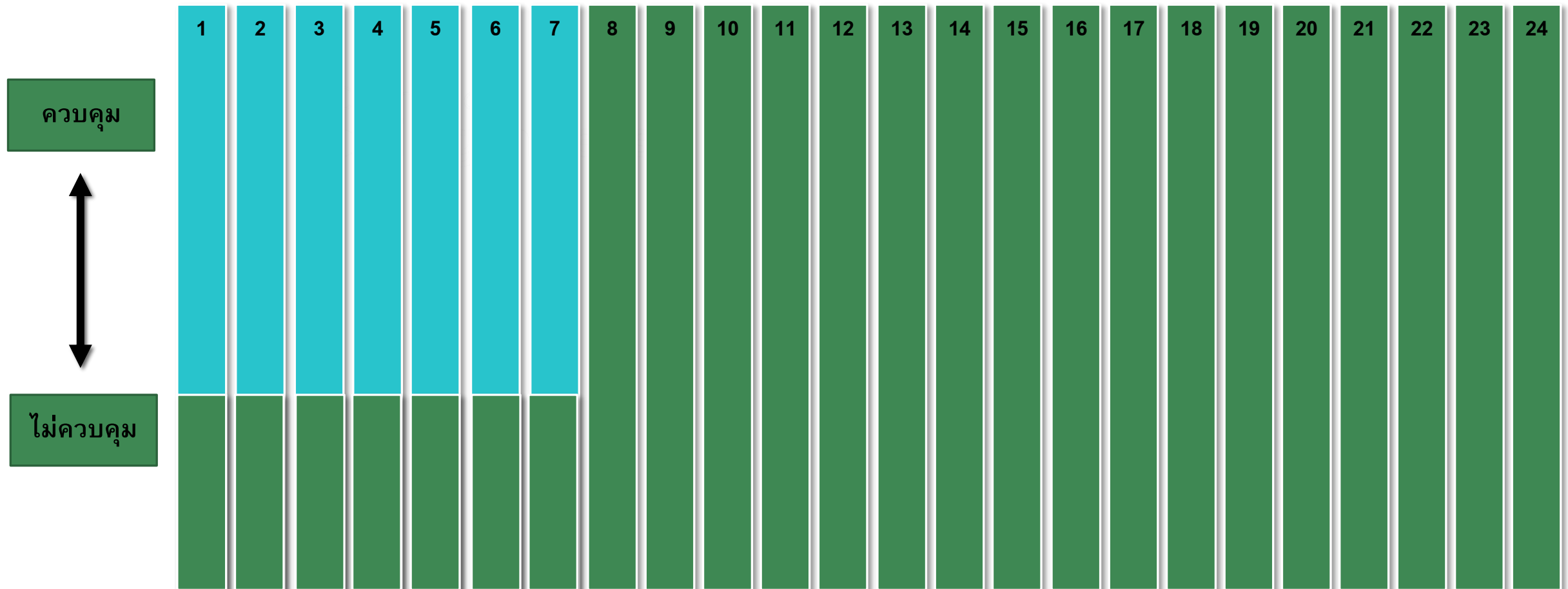
กรอบความสามารถในการประกอบวิชาชีพ (Competency Framework)

1. ความรู้ด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีเพื่อประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
2. ความสามารถในการประยุกต์ความรู้ความชำนาญในการแก้ไขปัญหาด้านวิศวกรรมและการพัฒนาวิชาชีพ
3. ความเป็นผู้นำด้านวิชาชีพวิศวกรรม การบริหารจัดการ และการให้บริการวิชาชีพ
4. ความตระหนักในความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ สังคม สาธารณะ และสิ่งแวดล้อม

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

- วิชาชีพวิศวกรรม หมายความว่า วิชาชีพวิศวกรรมในสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหกรรม และสาขาวิศวกรรมอื่นๆ ที่กำหนดในกฎกระทรวง
- วิศวกรรมควบคุม หมายความว่า วิชาชีพวิศวกรรมที่กำหนดในกฎกระทรวง

วิชาชีพวิศวกรรม

วิชาชีพวิศวกรรมมี 24 สาขาวิชาชีพ

วิศวกรรมควบคุม

1. วิศวกรรมโยธา
2. วิศวกรรมเหมืองแร่
3. วิศวกรรมเครื่องกล
4. วิศวกรรมไฟฟ้า
5. วิศวกรรมอุตสาหการ
6. วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
7. วิศวกรรมเคมี

วิศวกรรมไม่ควบคุม

1. วิศวกรรมเกษตร	9. วิศวกรรมพลังงาน
2. วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	10. วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์
3. วิศวกรรมชายฝั่ง	11. วิศวกรรมยานยนต์
4. วิศวกรรมชีวการแพทย์	12. วิศวกรรมระบบราง
5. วิศวกรรมต่อเรือ	13. วิศวกรรมสารสนเทศ
6. วิศวกรรมบำรุงรักษาอาคาร	14. วิศวกรรมสำรวจ
7. วิศวกรรมป้องกันอัคคีภัย	15. วิศวกรรมแหล่งน้ำ
8. วิศวกรรมปิโตรเลียม	16. วิศวกรรมอากาศยาน
	17. วิศวกรรมอาหาร

ความหมายของ “วิชาชีพ”

ใช้ความรู้ความสามารถเฉพาะทางในการปฏิบัติงาน

วิชาชีพ

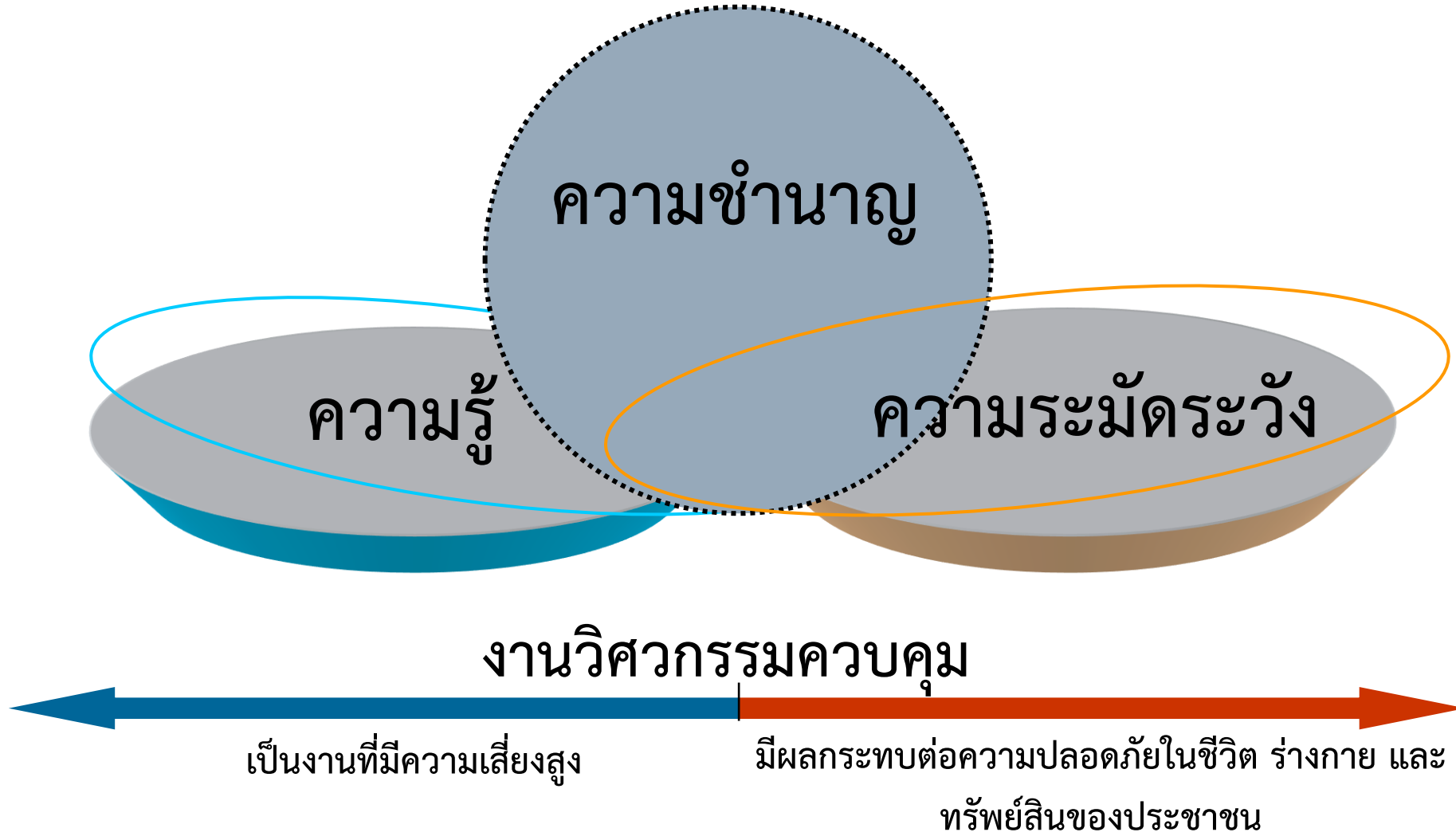

Profession

ได้รับการอบรมความรู้
เป็นพิเศษ และใช้ระยะเวลาอบรมเป็นเวลานาน

มีจรรยาบรรณ พร้อมองค์กร
และกระบวนการเพื่อสอดส่องดูแล

วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

บทบาทและหน้าที่ของวิศวกร

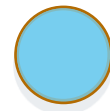
หน้าที่และความรับผิดชอบตามวิชาชีพ

การปฏิบัติตามกฎหมาย

ความรับผิดชอบต่อสัญญา/ข้อตกลง

ศีลธรรม/จิตสำนึก

การศึกษาตลอดชีวิต

“งานวิศวกรรมควบคุม” ถือเป็นงานที่มีความเสี่ยงต่อ
ความปลอดภัยของสาธารณะ

ความสำคัญของใบอนุญาตฯ

คุ้มครองความปลอดภัยของสาธารณะ

สร้างความเชื่อมั่นในการให้บริการด้าน
วิศวกรรม

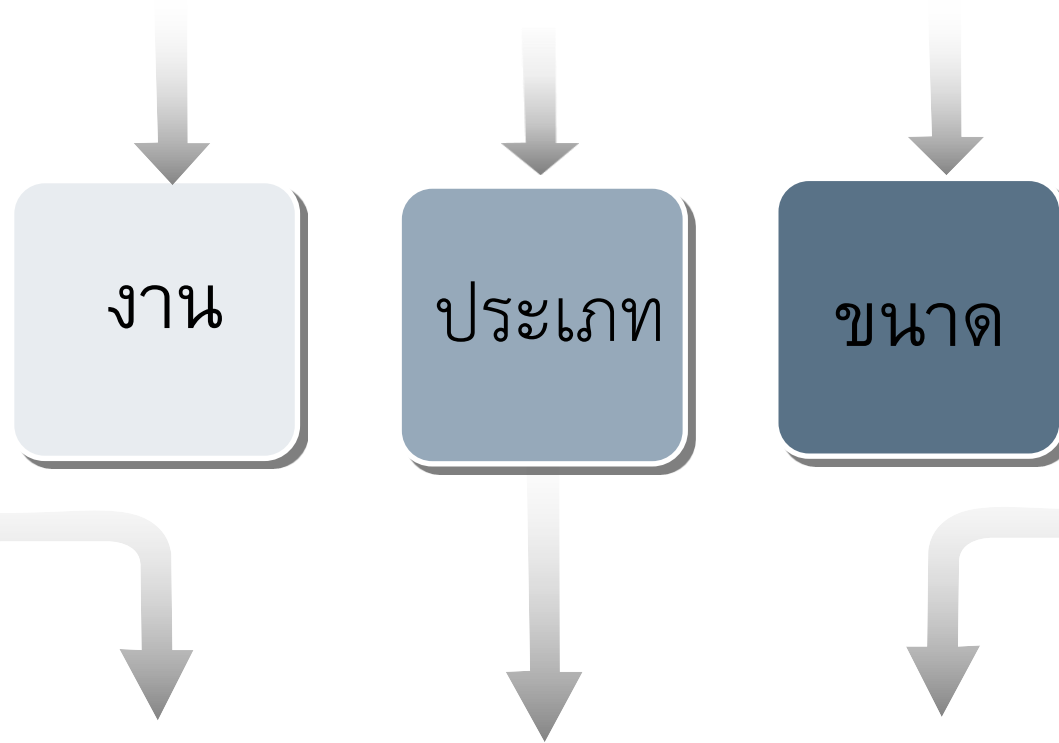

รักษามาตรฐานในการประกอบวิชาชีพ

ได้รับการส่งเสริมและคุ้มครองในการ
ประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัติวิศวกร
พ.ศ. 2542

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรม
และวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2565

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “วิชาชีพวิศวกรรม” และ “วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๕
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ **ให้ยกเลิก**

(๑) กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๓ ให้สาขาวิศวกรรมอื่นดังต่อไปนี้เป็นวิชาชีพวิศวกรรม

(๑) วิศวกรรมเกษตร

(๒) วิศวกรรมคอมพิวเตอร์

(๓) วิศวกรรมเคมี

(๔) วิศวกรรมชายฝั่ง

(๕) วิศวกรรมชีวการแพทย์

(๖) วิศวกรรมต่อเรือ

(๗) วิศวกรรมบำรุงรักษาอาคาร

(๘) วิศวกรรมป้องกันอัคคีภัย

(๙) วิศวกรรมปิโตรเลียม

(๑๐) วิศวกรรมพลังงาน

(๑๑) วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์

(๑๒) วิศวกรรมยานยนต์

(๑๓) วิศวกรรมระบบราง

(๑๔) วิศวกรรมสารสนเทศ

(๑๕) วิศวกรรมสำรวจ

(๑๖) วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

(๑๗) วิศวกรรมแหล่งน้ำ

(๑๘) วิศวกรรมอากาศยาน

(๑๙) วิศวกรรมอาหาร

ข้อ ๔ ให้วิชาชีพอวิศวกรรมในสาขาดังต่อไปนี้เป็นวิชาชีพอวิศวกรรมควบคุม

- (๑) วิศวกรรมโยธา
- (๒) วิศวกรรมเหมืองแร่
- (๓) วิศวกรรมเครื่องกล
- (๔) วิศวกรรมไฟฟ้า
- (๕) วิศวกรรมอุตสาหการ
- (๖) วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
- (๗) วิศวกรรมเคมี

ทั้งนี้ เฉพาะงานตามประเภทและขนาดของวิชาชีพอวิศวกรรมแต่ละสาขาที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๕ งานในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละสาขา มีดังต่อไปนี้

- (๑) งานให้คำปรึกษา หมายถึง การให้ข้อเสนอแนะ การตรวจวินิจฉัย หรือการตรวจรับรองงาน
- (๒) งานวางโครงการ หมายถึง การศึกษา การวิเคราะห์หาทางเลือกที่เหมาะสม หรือ การวางแผนของโครงการ
- (๓) งานออกแบบและคำนวณ หมายถึง การใช้หลักวิชาและความชำนาญเพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดในการก่อสร้าง การสร้าง การผลิต หรือการวางผังโรงงานและเครื่องจักร โดยมีรายการ คำนวณ แสดงเป็นรูป แบบ ข้อกำหนด หรือประมาณการ
- (๔) งานควบคุมการก่อสร้างหรือการผลิต หมายถึง การสร้าง การผลิต การติดตั้ง การซ่อม การดัดแปลง การรื้อถอนงาน หรือการเคลื่อนย้ายงานให้ เป็นไปโดยถูกต้องตามรูป แบบ และข้อกำหนดของหลักวิชาชีพวิศวกรรม
- (๕) งานพิจารณาตรวจสอบ หมายถึง การค้นคว้า การวิเคราะห์ การทดสอบ การหาข้อมูลและสถิติต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ หรือประกอบการตรวจสอบวินิจฉัยงาน การสอบทาน หรือการตรวจประเมินการจัดการความปลอดภัยกระบวนการผลิตหรือการจัดการสิ่งแวดล้อม
- (๖) งานอำนวยความสะดวก หมายถึง การอำนวยความสะดวกการใช้ การบำรุงรักษางาน ทั้งที่เป็นชิ้นงานหรือระบบ ให้เป็นไปโดยถูกต้องตามรูป แบบ และข้อกำหนดของหลักวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๖ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธา มีดังต่อไปนี้

- (๑) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๓ ชั้นขึ้นไป โครงสร้างของอาคารที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป อาคารที่มีระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเสาหรือสิ่งรองรับอื่นตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไปหรือองค์อาคารยื่นจากขอบนอกของที่รองรับตั้งแต่ ๒ เมตรขึ้นไป
- (๒) อาคารสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารทุกขนาด
- (๓) อาคารตามประเภทที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยเรื่องการรับน้ำหนัก ความต้านทานความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคารในการต้านทานแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหว

- (๔) อาคารที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ ๑๕๐ ตารางเมตรขึ้นไป ซึ่งอยู่บนพื้นที่เชิงลาดที่มีความลาดตั้งแต่ ๓๕ องศาขึ้นไป
- (๕) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น ตู้ฉาง หรือศูนย์กระจายสินค้า ที่มีความจุตั้งแต่ ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป
- (๖) อัฒจันทร์ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่มีส่วนใดส่วนหนึ่งของพื้นอัฒจันทร์สูงจากระดับฐานหรือพื้นดินที่ก่อสร้างตั้งแต่ ๒.๕๐ เมตรขึ้นไป
- (๗) ท่าเทียบเรือหรืออู่เรือสำหรับเรือที่มีระวางขับน้ำตั้งแต่ ๕๐ เมตริกตันขึ้นไป
- (๘) เขื่อน ฝาย หรืออาคารชลประทานประเภทบังคับน้ำ ที่มีความสูงตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป
- (๙) อุโมงค์ส่งน้ำ ท่อส่งน้ำ ท่อระบายน้ำ หรือช่องระบายน้ำ ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางภายในตั้งแต่ ๐.๘๐ เมตรขึ้นไป หรือที่มาพื้นที่หน้าตัดตั้งแต่ ๐.๕๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือที่มีอัตราการไหลของน้ำตั้งแต่ ๑ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาทีขึ้นไป
- (๑๐) ระบบชลประทานหรือระบบระบายน้ำ ที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๐๐ ไร่ ต่อโครงการขึ้นไป
- (๑๑) งานวางแผนและกำหนดระดับของทางขนส่งในระบบราง ทางรถสาธารณะ ทางหลวงทางสาธารณะ หรือทางวิ่ง ทางขับ หรือลานจอดของสนามบิน ทุกขนาด

(๑๒) งานเสริมความมั่นคงแข็งแรงของโครงสร้างหรือฐานรากทุกขนาด

(๑๓) งานยกหรือเคลื่อนย้ายอาคารทุกประเภทที่มีน้ำหนักรวมของอาคารตั้งแต่ ๕๐ เมตริกตันขึ้นไปหรือมีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๕๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๑๔) งานต่อเติม รื้อถอน หรือดัดแปลงอาคารทุกประเภท ที่ทำให้สัดส่วนของอาคารผิดไปจากแบบแปลนหรือรายการประกอบแบบที่ได้รับอนุญาตเกินร้อยละห้าของพื้นที่อาคารนั้น หรือเป็นการเพิ่มน้ำหนักให้แก่โครงสร้างของอาคารส่วนหนึ่งส่วนใดเกินร้อยละสิบ

(๑๕) งานขุดดินที่มีความลึกจากระดับพื้นดินมากกว่า ๓ เมตร หรือพื้นที่ปากบ่อดินมากกว่า ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๑๖) งานถมดินที่มีพื้นที่ของเนินดินติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันมากกว่า ๒,๐๐๐ ตารางเมตร และมีความสูงของเนินดินตั้งแต่ ๒ เมตร นับจากระดับที่ดินต่างเจ้าของที่อยู่ข้างเคียง

(๑๗) โครงสร้างที่มีลักษณะเป็นหอ ปล่อง หรือศาสนวัตถุ เช่น หอถังน้ำ หอกระเช้าไฟฟ้าอนุสาวรีย์ พระพุทธรูป หรือเจดีย์ ที่มีความสูงตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป

(๑๘) โครงสร้างสำหรับใช้ในการรับส่งหรือติดตั้งอุปกรณ์รับส่งระบบโทรคมนาคมหรือเสาไฟฟ้าที่มีความสูงจากระดับฐานของโครงสร้างตั้งแต่ ๒๕ เมตรขึ้นไป หรือที่มีน้ำหนักตั้งแต่ ๒๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป

(๑๙) โครงสร้างสะพานทุกประเภทที่มีระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเสาหรือตอม่อช่วงใดช่วงหนึ่งยาวตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป

(๒๐) โครงสร้างใต้ดิน อุโมงค์ สิ่งก่อสร้างชั่วคราวที่อยู่ใต้ดิน โครงสร้างกันดิน คันดินป้องกันน้ำคลองส่งน้ำ หรือคลองระบายน้ำ ที่มีความสูงหรือความลึกตั้งแต่ ๑.๕๐ เมตรขึ้นไป

(๒๑) โครงสร้างสำหรับทางขนส่งในระบบราง ทางรถสาธารณะ ทางหลวง ทางสาธารณะ ทางวิ่ง ทางขับ หรือลานจอดของสนามบิน ทุกขนาด

(๒๒) โครงสร้างเก็บกักของไหล เช่น ถังเก็บน้ำ ถังเก็บน้ำมัน หรือสระว่ายน้ำ ที่มีความจุตั้งแต่ ๕๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

(๒๓) โครงสร้างที่เป็นคาน เสา พื้น กำแพง ผนัง หรือบันได ที่ใช้รับน้ำหนัก ประกอบด้วยคอนกรีตหล่อสำเร็จหรือคอนกรีตอัดแรงหล่อสำเร็จ ทุกขนาด

(๒๔) โครงสร้างรองรับท่อที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ ๐.๓๐ เมตรขึ้นไป หรือพื้นที่หน้าตัดของทุกท่อรวมกันตั้งแต่ ๐.๑๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๒๕) โครงสร้างรองรับหรือติดตั้งเครื่องเล่นที่เคลื่อนที่ได้โดยมีความเร็วตั้งแต่ ๖ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป หรือมีความสูงจากระดับพื้นที่ตั้งของเครื่องเล่นถึงระดับพื้นที่สูงสุดที่ผู้เล่นเครื่องเล่นขึ้นไปเล่นตั้งแต่ ๒.๕๐ เมตรขึ้นไป หรือมีส่วนที่ต้องใช้น้ำมีความลึกของระดับน้ำตั้งแต่ ๐.๘๐ เมตรขึ้นไป

(๒๖) โครงสร้างของปั้นจั่นหอสถูบหรือเดอริกเครน ทุกขนาด

(๒๗) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๕๐ ตารางเมตรขึ้นไป และมีความสูงจากพื้นดินตั้งแต่ ๑๕ เมตรขึ้นไป หรือป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๒๕ ตารางเมตรขึ้นไป ที่ติดตั้งอยู่บนหลังคา ดาดฟ้า หรือกันสาด หรือที่ติดกับส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร

(๒๘) เสาเข็มที่มีความยาวตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป หรือที่รับน้ำหนักบรรทุกทุกพลอดภัยตั้งแต่ ๓ เมตริกตันขึ้นไป

(๒๙) นั่งร้านหรือค้ำยัน ที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป

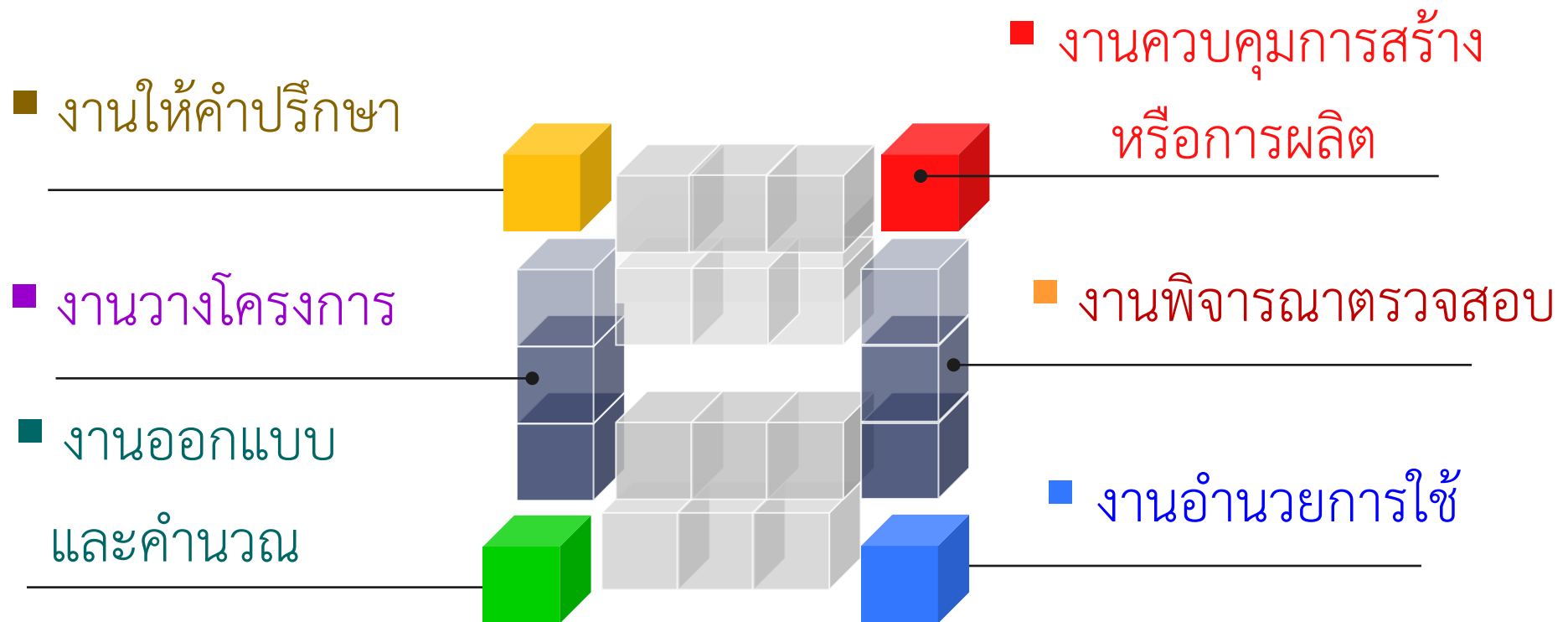
(๓๐) แบบหล่อคอนกรีตและโครงสร้างรองรับแบบหล่อคอนกรีตสำหรับ

(ก) เสา ผนัง หรือกำแพง ที่มีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป

(ข) คานหรือแผ่นพื้น ที่มีระยะห่างระหว่างศูนย์กลางเสาหรือสิ่งรองรับอื่นตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป หรือที่มีความสูงตั้งแต่ ๓ เมตรขึ้นไป

(ค) ฐานรองรับน้ำหนักที่มีความสูงตั้งแต่ ๓ เมตรขึ้นไป

งาน วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละสาขา มี 6 งาน ดังนี้

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

มาตรา 46

ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละ

สาขามี 4 ระดับ คือ

(1) วุฒิวิศวกร

(2) สามัญวิศวกร

(3) ภาควิศวกร

(4) ภาควิศวกรพิเศษ

หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ
ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

มาตรา 50

ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องประพฤติตน
ตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
วิศวกรรม

ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม
และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย
เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2559

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

มาตรา 51

บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายหรือพบการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมของผู้ได้รับใบอนุญาต มีสิทธิกล่าวหาผู้ได้รับใบอนุญาตผู้นั้น โดยทำเรื่องยื่นต่อสภาวิศวกร

- กรรมการหรือบุคคลอื่น มีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมว่าผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยแจ้งเรื่องต่อสภาวิศวกร
- สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง หรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสอง สิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด
- การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

มาตรา 52

เมื่อสภาวิศวกรได้รับเรื่องการกลาหาหรือการกลา
โทษตามมาตรา 51 ให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าว
ต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

มาตรา 53

- ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วย ประธานกรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่งและกรรมการจรรยาบรรณตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด แต่ไม่น้อยกว่าสามคน
- ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณตามมติของที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกรจากสมาชิกซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
 - (1) เป็นผู้เชี่ยวชาญวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี
 - (2) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542

มาตรา 61

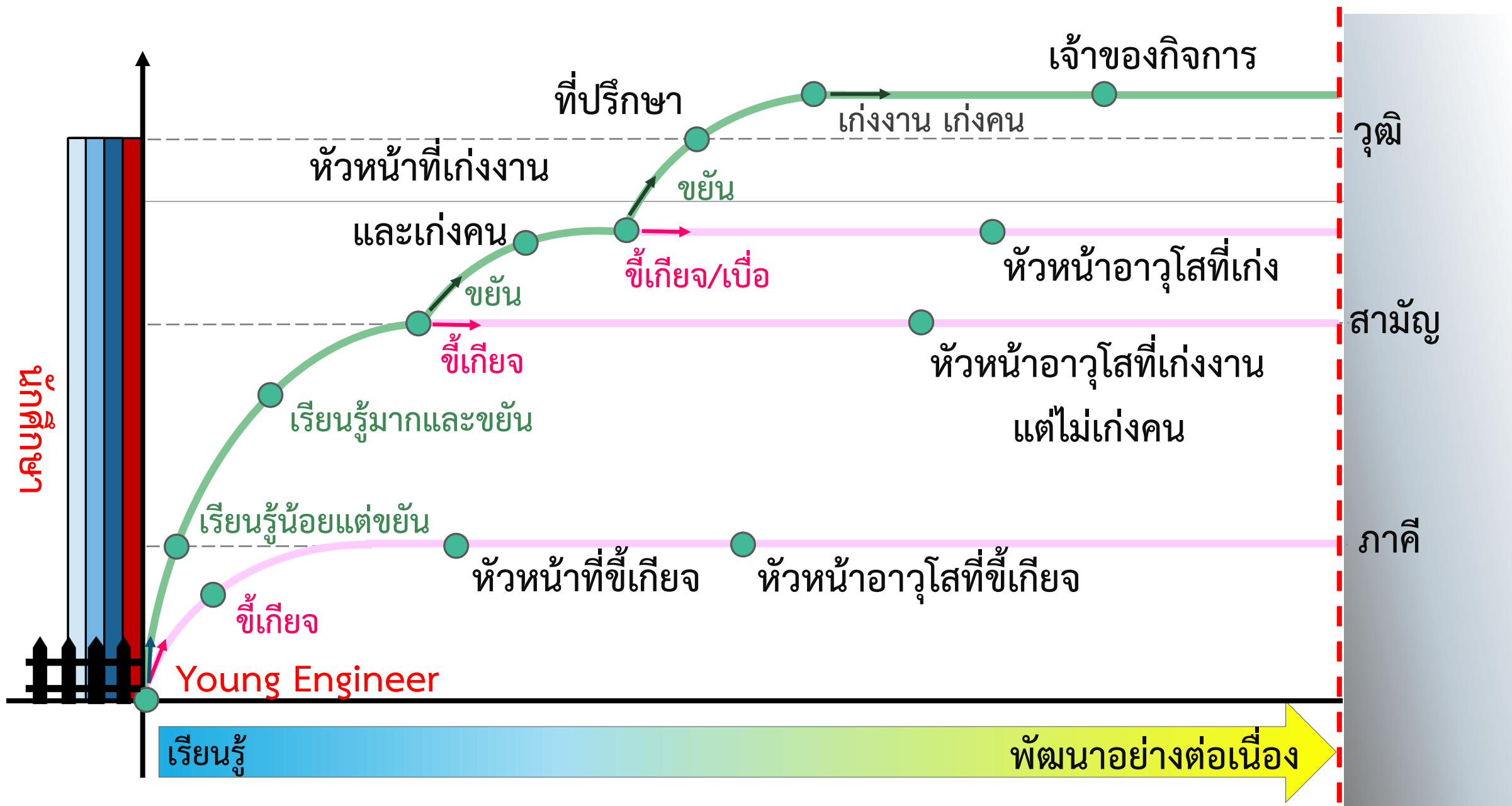

คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจ
วินิจฉัยชี้ขาดโดยใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) ยกขอกลาหา
- (2) ตักเตือน
- (3) ภาคทัณฑ์
- (4) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินห้าปี
- (5) เพิกถอนใบอนุญาต

ความสำคัญของจรรยาบรรณ

- เป็นแนวทางให้ผู้ประกอบวิชาชีพยึดถือปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสม
- เพื่อให้วิชาชีพได้รับการยอมรับ และความเชื่อมั่นจากสังคม
- เพื่อผดุงเกียรติศักดิ์และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

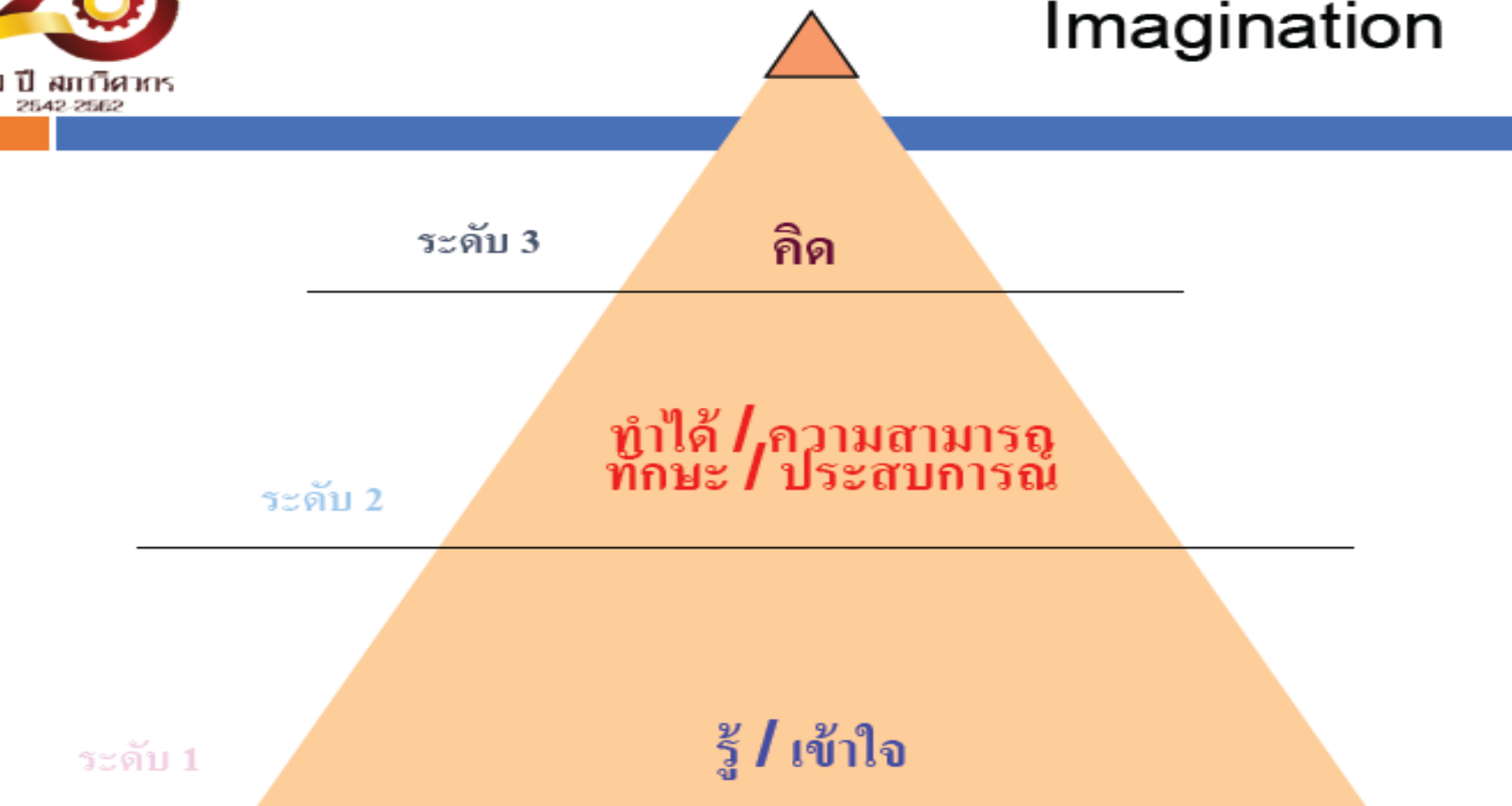

เกษียณ

20 ปี สภาการศึกษา
2542-2562

Imagination

ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2561

CODES

Code of Services
(มาตรฐานการให้บริการวิชาชีพ)

Code of conduct
(มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ)

Code of Practice
(มาตรฐานหลักปฏิบัติ)

Code of Services (มาตรฐานการให้บริการวิชาชีพ)

มาตรฐานการให้บริการวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพต้องทราบมาก่อน

ดำเนินการก่อสร้างต้องดำเนินการอย่างไร และระหว่างก่อสร้างต้อง

ดำเนินการอย่างไร และหลังจากก่อสร้างต้องดำเนินการอย่างไร

กฎหมายที่เกี่ยวข้องมาตรฐานการให้บริการวิชาชีพ

- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และฉบับปรับปรุง รวมถึงกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรม เช่น
 - กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2526)
 - กฎกระทรวงกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ออกแบบ ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ผู้ครอบครองอาคารและเจ้าของอาคาร พ.ศ. 2561 ฯลฯ
- พระราชบัญญัติการประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. 2522 และฉบับปรับปรุง รวมถึงกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรม
- พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรม
- กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

Code of conduct (มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ)

หลักการประพฤติปฏิบัติต้องเป็นไปตามข้อบังคับหรือระเบียบการประพฤติปฏิบัติที่องค์กรทางวิศวกรรมได้

กำหนดขึ้นเพื่อให้วิศวกรพึงยึดถือเป็นแนวคุณธรรมและประพฤติปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อ

ชีวิต และทรัพย์สินของสาธารณะ ตลอดจนรักษาชื่อเสียงและส่งเสริมเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

Code of Practice (มาตรฐานหลักปฏิบัติ)

จรรยาบรรณ ประมวลจริยธรรม ประมวลความประพฤติ ที่ผู้
ประกอบวิชาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้นเพื่อรักษาและ
ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะของสมาชิก

ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2559”

ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2559”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2543

ข้อ 4 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งในข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมนั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ แล้วแต่กรณี

หมวดที่1 จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

ส่วนที่1 จรรยาบรรณต่อสาธารณะ

ข้อ 5 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องประกอบวิชาชีพโดยให้ความสำคัญต่อความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพของสาธารณชน ตลอดจนทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมอันเป็นสาธารณะด้วย

ข้อ 6 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องละเว้นจากการให้การสนับสนุน ส่งเสริมหรือเป็นตัวการ เกี่ยวกับการทุจริตในโครงการของภาครัฐหรือเอกชน

ข้อ 7 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมด้วยความซื่อสัตย์สุจริตมีความรับผิดชอบ และระมัดระวัง

ข้อ 8 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องปฏิบัติงานตามหลักปฏิบัติและวิชาการ

ข้อ 9 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความสามารถและความเชี่ยวชาญที่ตนเองจะกระทำได้

ข้อ 10 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในงานที่ตนไม่ได้ทำ

ส่วนที่2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

- ข้อ 7 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมด้วยความซื่อสัตย์สุจริตมีความรับผิดชอบ และระมัดระวัง
- ข้อ 8 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องปฏิบัติงานตามหลักปฏิบัติและวิชาการ
- ข้อ 9 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความสามารถและความเชี่ยวชาญที่ตนเองจะกระทำได้
- ข้อ 10 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในงานที่ตนไม่ได้ทำ
- ข้อ 11 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่โฆษณาหรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณาซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความเป็นจริง
- ข้อ 12 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่เรียกรับ ยอมจะรับ หรือให้ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อย่างใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
- ข้อ 13 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบธรรม หรือใช้อิทธิพลหรือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลใด เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงาน

ส่วนที่3 จรรยาบรรณต่อผู้ว่าจ้าง

ข้อ 14 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ละทิ้งงานโดยไม่มีเหตุอันควร

ข้อ 15 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่เปิดเผยความลับของงานที่ตนทำ เว้นแต่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้าง หรือเป็นการเปิดเผยข้อมูลตามกฎหมาย

ข้อ 16 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่รับดำเนินงานขึ้นเดียวกันให้แก่ผู้ว่าจ้างรายอื่นเพื่อการแข่งขันด้านเทคนิคหรือราคา เว้นแต่ได้แจ้งให้แก่ผู้ว่าจ้างรายแรกทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร หรือได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้างรายแรก และได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

ส่วนที่4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ

ข้อ 17 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่แย่งงานจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

ข้อ 18 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่รับทำงาน หรือตรวจสอบงานขึ้นเดียวกันกับที่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นทำอยู่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือเป็นความประสงค์ของเจ้าของงานและได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

ข้อ 19 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่ใช้หรือกระทำการในลักษณะคัดลอกแบบรูป แผนผัง หรือเอกสารที่เกี่ยวกับงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

ข้อ 20 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่อ้างผลงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นมาเป็นของตนในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ 21 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่กระทำการใด ๆ โดยจงใจให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียง หรืองานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

ส่วนที่ 5 เรื่องอื่นๆ

ข้อ 22 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องไม่กระทำความผิดในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามประมวล

กฎหมายอาญามาตรา 227 หรือมาตรา 269 จนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิด

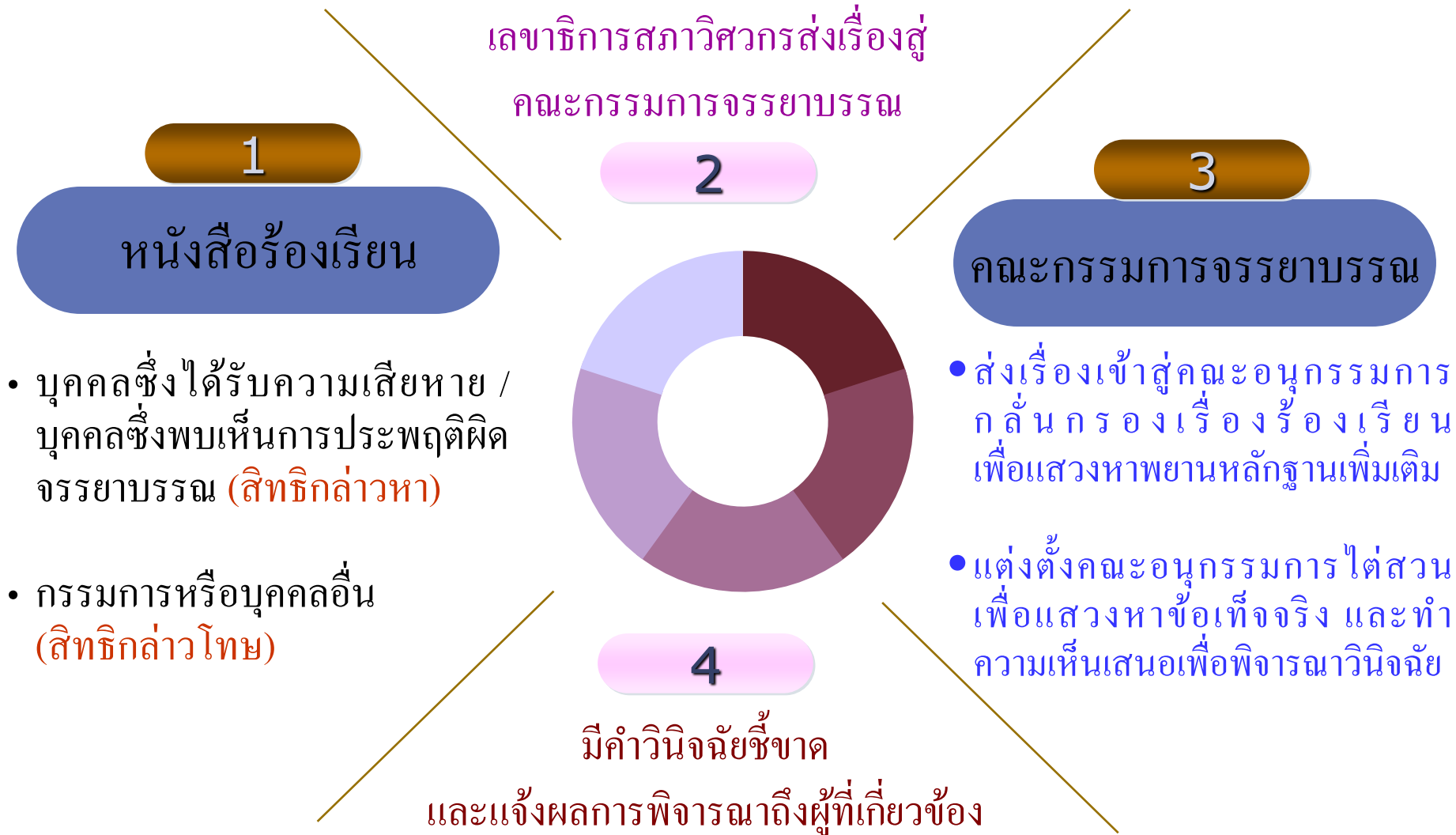
หมวดที่ 2

การประพาศิตัดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ข้อ 23 กรณีที่จะถือเป็นการประพาศิตัดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพมีดังต่อไปนี้

- (1) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อบังคับนี้ และเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นต้องได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชีวิตร่างกาย หรือทรัพย์สิน
- (2) เคยถูกลงโทษโดยคำสั่งถึงที่สุด เนื่องจากประพาศิตัดจรรยาบรรณ ตามมาตรา ๖๑แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 แต่ยังคงประพาศิตัดซ้ำ หรือไม่หลาบจำ หรือไม่มีความเกรงกลัวต่อการประพาศิตัดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม
- (3) กระทำผิดในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 227หรือมาตรา 269 โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (4) กรณีอื่นที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าเป็นการประพาศิตัดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ขั้นตอนการดำเนินคดีจรรยาบรรณ

อายุความในการกล่าวหาหรือกล่าวโทษ

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาอาชญากรรม พ.ศ. 2542 มาตรา 51

อายุความ 1 ปี นับแต่

นับแต่รู้เรื่อง
การประพฤติผิด
จรรยาบรรณ
แห่งวิชาชีพ

และ

นับแต่รู้ตัว
ผู้ประพฤติผิด

การอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ
กรณีไม่พอใจคำวินิจฉัยชี้ขาด

กรณีศึกษา

กรณีที่ 1 จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้อง ปฏิบัติงานตามหลักปฏิบัติและวิชาการ

กรณี วิศวกร ส ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร สาขาวิศวกรรมเครื่องกลได้รับการว่าจ้างให้ทำการตรวจทดสอบหม้อไอน้ำของโรงงานบริษัท ท โดยได้ลงลายมือชื่อ รับรองความปลอดภัยในการใช้หม้อไอน้ำ แต่เมื่อเจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของการตรวจทดสอบความปลอดภัยในการใช้หม้อไอน้ำ พบว่าวิศวกร ส ไม่ได้ทำการตรวจสอบสภาพหม้อไอน้ำด้วยการอัดน้ำ (Hydrostatic Test) จริงตามที่รับรองมาแต่อย่างใด ซึ่งวิศวกร ส ได้รับสารภาพกับคณะกรรมการจรรยาบรรณว่าไม่ได้ทำการตรวจทดสอบสภาพหม้อไอน้ำด้วยการอัดน้ำ เนื่องจาก เจ้าหน้าที่โรงงานไม่ได้หยุดการใช้หม้อไอน้ำและถ่ายเทความร้อนไว้ก่อนล่วงหน้า 24 ชั่วโมง ขณะไปตรวจหม้อไอน้ำจึงยังคงร้อนอยู่ทำให้ไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบภายในได้การกระทำของวิศวกร ส เป็นการปฏิบัติงานที่ไม่ถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ แต่ได้รับการลดโทษกึ่งหนึ่ง เนื่องจากให้การรับสารภาพอันเป็นประโยชน์ต่อการไต่สวน จรรยาบรรณ ประกอบกับหม้อไอน้ำดังกล่าว ยังไม่ได้เกิดความเสียหายอันจะก่อให้เกิด อันตรายต่อสาธารณชนได้วิศวกร ส จึงถูกลงโทษพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม มีกำหนดเวลา 1 ปี

กรณีที่ 2 จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้อง ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมด้วยความซื่อสัตย์สุจริตมีความรับผิดชอบและระมัดระวัง

กรณี วิศวกร ป ได้รับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ลงลายมือชื่อรับรองสำเนาความถูกต้องของเอกสารใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแทนวิศวกรอื่นซึ่งทำงานร่วมกันโดยพลการ และได้นำเอกสารดังกล่าวไปยื่นประกอบการประมูลงานของหน่วยงานราชการ การกระทำของวิศวกร ป เป็นการ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยไม่สุจริต แต่เนื่องจากวิศวกร ป ให้การรับสารภาพ และให้การอันเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาไต่สวน จรรยาบรรณ คณะกรรมการ จรรยาบรรณจึงลดหย่อนโทษให้วิศวกร ป ถูกลงโทษพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม มีกำหนดเวลา 2 ปี

กรณีที่ 3 จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ต้องไม่โฆษณา หรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณา ซึ่งการประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม เกินความเป็นจริง

กรณี วิศวกร จ ได้รับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา ได้ทำใบปลิวโฆษณา โดยระบุว่า รับเหมา – ต่อเติมทุกชนิดทุกขนาด ด้วยทีมงานมืออาชีพ เช่น แก้ปัญหารอยแตกร้าวของโครงสร้าง การทาสีของโครงสร้าง งานปลูก สร้างอพาร์ทเมนท์ หอพัก ควบคุมการก่อสร้างด้วยทีมงานวิศวกร ฯลฯ ซึ่งเป็นการโฆษณาให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีความรู้ความสามารถที่จะประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม จนเป็นเหตุให้บุคคลภายนอกหลงเชื่อตามข้อความที่ปรากฏในใบโฆษณานั้น และได้ติดต่อตกลงทำสัญญากับวิศวกร จ ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว วิศวกร จ ไม่สามารถทำงานวิศวกรรมควบคุมบางประเภทตามข้อความที่ได้โฆษณาไว้เนื่องจากเกินความรู้ ความสามารถ และไม่มีทีมงานประจำ บางครั้งต้องไปจ้างวิศวกรผู้อื่นเข้ามาดำเนินการ แทน กรณีนี้ถือว่าวิศวกร จ ทำการโฆษณาเกิน ความเป็นจริง แต่เมื่อดูจากเจตนาและประสบการณ์แล้วเห็นว่า วิศวกร จ ได้กระทำไปโดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์เนื่องจากอายุน้อย จึง เห็นสมควรให้ลงโทษสถานเบา โดยการภาคทัณฑ์ วิศวกร จ ไว้ มีกำหนด ระยะเวลา 1 ปี

กรณีที่ 4 จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้อง ไม่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเกินความสามารถและความเชี่ยวชาญที่ตนเองจะกระทำได้

กรณี วิศวกร ส และวิศวกร ม ได้รับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกร สาขาวิศวกรโยธา ได้ทำสัญญารับเหมาซ่อมแซมปรับปรุงอาคารพาณิชย์สูง 4 ชั้น โดยทราบว่าเจ้าของอาคารมิได้ยื่นขอรับใบอนุญาตต่อเติมหรือดัดแปลงอาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ถูกต้องตามกฎหมาย คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่าวิศวกรทั้งสองไม่สามารถออกแบบอาคารพาณิชย์สูงเกิน 3 ชั้นได้ จึงเป็นการประกอบวิชาชีพเกินความรู้ความสามารถที่กฎหมายกำหนด ประกอบกับมิได้แจ้งให้เจ้าของอาคารดำเนินการขอ อนุญาตก่อสร้างให้ถูกต้องตามกฎหมายเสียก่อน จึงให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตของ วิศวกรทั้งสอง มีกำหนดระยะเวลา 1 ปี

อายุความในการกล่าวหาหรือกล่าวโทษ

มาตรา 51 วรรค 3 แห่ง พ.ร.บ.วิศกร พ.ศ.2542 ได้ระบุให้สิทธิการกล่าวหา ของผู้ได้รับความเสียหายหรือสิทธิในการกล่าวโทษ ของกรรมการหรือบุคคลอื่นสิ้นสุด เมื่อพ้นกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่รู้เรื่อง การประพาศติผิดจรรยาบรรณและรู้ตัวผู้ประพาศติผิด

สิทธิของผู้ถูกกล่าวหา

- มีสิทธิในการคัดค้านการแต่งตั้ง อนุกรรมการไต่สวน หากเห็นว่า อนุกรรมการฯผู้นั้นมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างหนึ่งอย่างใดในกรณี
ดังนี้ - เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อกล่าวหา - เป็นผู้มีส่วนเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา
- มีสิทธิในการนำทนายความหรือที่ปรึกษาร่วมในการไต่สวน
- มีสิทธิในการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

การอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

- ผู้ถูกกล่าวหาที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำวินิจฉัยชี้ขาดว่า ประพฤติผิดจรรยาบรรณฯ หากไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยชี้ขาดมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการสภาวิศวกร ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ แต่การอุทธรณ์จะไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ จรรยาบรรณ เว้นแต่คณะกรรมการสภาวิศวกรจะมีมติให้ทุเลา
- คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการสภาวิศวกรถือเป็นที่สุดตาม พ.ร.บ. วิศวกร พ.ศ.2542 แต่หากผู้ถูกกล่าวหาไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการสภาวิศวกรยังสามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของคณะกรรมการสภาวิศวกร

การประกอบวิชาชีพต้องถูกต้องตามกฎหมายและจรรยาบรรณ

ในสถานะที่เป็นวิศวกร ผู้ประกอบวิชาชีพยังต้องถูกบังคับเพิ่มเติมกว่า ประชาชนทั่วไป ด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ สำหรับวิศวกรหากกระทำผิด จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม อาจถูกลงโทษทางจรรยาบรรณ โดยความผิดขั้น ร้ายแรง อาจถูกลงโทษพักใช้ใบอนุญาตสูงสุดถึง 5 ปี หรือร้ายแรงที่สุด อาจถูกเพิกถอน ใบอนุญาตได้

ประกอบวิชาชีพออย่างใดไม่ให้ผิดกฎหมาย

1. ประมวลกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพ

มาตรา 227 ผู้ใดมีวิชาชีพในการออกแบบ ควบคุม หรือทำการก่อสร้าง ซ่อมแซมหรือรื้อถอน อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใดๆไม่ปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการ อันพึงกระทำการนั้นๆ โดยประการที่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 238 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 226 – 237 เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา 269 ผู้ใดในการประกอบกิจการงานในวิชาชีพแพทย์ กฎหมาย บัญชี หรือวิชาชีพอื่นใด ทำคำรับรองเป็นเอกสารอันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่พัน บาท หรือทั้งจำทั้งปรับผู้ใดโดยทุจริตใช้หรืออ้างคำรับรองอันเกิดจากการกระทำความผิด ตามวรรคแรกต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน ผู้ประกอบวิชาชีพหากไปรับรองเรื่องใดโดยทำเป็นเอกสารอันเป็นเท็จ โดยที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ก็อาจต้องได้รับโทษสูงสุดจำคุกไม่เกิน 2 ปีตามมาตรา 269

2. ข้อเสนอพื้นฐานของกฎหมาย

- พรบ. โรงงาน ประกอบใช้ 3 ฉบับ ดังนี้ พ.ศ.2535 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2562 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2562

มาตรา 61 ในกรณีที่ผู้ประกอบการโรงงานกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าสถาปนิกหรือวิศวกรที่ทำงานในโรงงานและมีหน้าที่รับผิดชอบในการงานส่วนที่มีกรณีการกระทำความผิดนั้นเกิดขึ้น มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นในการกระทำความผิดกับผู้ประกอบการโรงงานและต้องรับโทษเช่นเดียวกับผู้ประกอบการโรงงาน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วยการกระทำความผิดนั้นนอกจากต้องรับโทษตามวรรคหนึ่งแล้วให้ปลัดกระทรวงแจ้งชื่อและการกระทำของบุคคลเช่นว่านั้นให้แก่สภาวิศวกรและสภาสถาปนิกทราบเพื่อพิจารณา ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรมหรือกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพ วิศวกรรมตามควรแก่กรณีต่อไป

- พรบ. ควบคุมอาคาร ประกอบใช้ 5 ฉบับ ดังนี้ พ.ศ.2522 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2543 (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2550 และ(ฉบับที่ 5) พ.ศ.2558

มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดให้มีหรือดำเนินการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารให้ผิดไปจากแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบ แบบแปลนที่ได้รับอนุญาต ตลอดจนวิธีการหรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือให้ผิดไปจากที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา 39 ทวิ เว้นแต่

1. เจ้าของอาคารนั้นได้ยื่นคำขออนุญาตและได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้
2. เจ้าของอาคารนั้นได้แจ้งการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นทราบแล้ว หรือ
3. การดำเนินการดังกล่าวไม่ขัดต่อกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นกรณีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำมาตรา 25 หรือมาตรา 39 ทวิ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการตาม 1. หรือ 2. แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม

3. ประกอบวิชาชีพอย่างไรไม่ให้ผิดจรรยาบรรณ

3.1 ข้อควรระวังสำหรับวิศวกรผู้ประกอบวิชาชีพด้านควบคุมงานวิศวกรที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมงานจึงควรระมัดระวังในเรื่องต่อไปนี้

- ต้องอยู่ควบคุมงานที่หน้างานตลอดเวลาที่มีการก่อสร้าง หากมีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถอยู่ควบคุมงานต้องหาผู้มีความสมบัติเทียบเท่ามาทำหน้าที่ควบคุมงานแทน
- วิศวกรที่รับงานควบคุมการก่อสร้างหลายแห่งในขณะเดียวกันย่อมเป็นไปได้ที่จะอยู่ควบคุมงานที่ใดที่หนึ่งตลอดเวลาได้ หากต้องการรับงานหลายแห่งในขณะเดียวกัน ต้องหาผู้ช่วยที่มีความสมบัติเทียบเท่าอยู่ประจำในแต่ละแห่งตลอดเวลา
- วิศวกรที่เป็นข้าราชการประจำไม่สามารถไปรับงานควบคุมการก่อสร้างเป็นงานอดิเรกได้เพราะเป็นการประพฤติผิดระเบียบของทางราชการ แต่หากไม่สามารถไปควบคุมงาน ณ สถานที่ก่อสร้าง ก็อาจเป็นการประพฤติผิด จรรยาบรรณวิศวกร รวมทั้งอาจเป็นการผิดกฎหมายตามข้อสันนิษฐานของกฎหมายได้
- การลาออกจากการเป็นผู้ควบคุมงานต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นเสมอ

3.2 ข้อควรระวังสำหรับวิศวกรใหม่

- ไม่ประกอบวิชาชีพเกินความสามารถและความเชี่ยวชาญที่ตนเองจะกระทำได้
- ภาควิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา ไม่สามารถออกแบบอาคารสาธารณะได้
- ภาควิศวกรสาขาวิศวกรรมเครื่องกลกับการตรวจสอบปั๊มน้ำมัน
- ภาควิศวกรสาขาวิศวกรรมเครื่องกลกับการตรวจสอบ การติดตั้งถังก๊าซ CNG / LPG
- การใช้คำที่อาจเข้าข่ายการประพาศติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ วิศวกรรม
- ระมัดระวังการใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

Thank you
